

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **B.**, zast. JUDr. P., proti odporcovi v **1. rade K.** a odporcovi v **2. rade K.**, zastúpených JUDr. E., o návrhu na ochranu proti nekalej súťaži, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 7. februára 2006 č. k. 9 Cbs 142/03-275 a na odvolanie odporcov v 1. rade a v 2. rade proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17. mája 2007 č. k. 9 Cbs 142/2003-289, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 7. februára 2006 č. k. 9 Cbs 142/03-275 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17. mája 2007 č. k. 9 Cbs 142/2003-289 **p o t v r d z u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 7.2.2006 č. k. 9 Cbs 142/03-275 rozhodol tak, že návrh zamietol a navrhovateľa zaviazal zaplatiť odporcovi trovy konania vo výške Sk 53 275,50. Uviedol, že z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že ako navrhovateľ, tak aj odporcovia sú oprávnenými subjektami na používanie ochranných známk, ktoré používajú na svojich obaloch káv. Kým navrhovateľ má ochranné známky zapísané vo farebnom prevedení, odporca ich má zapísané v čiernobielym prevedení. Pri riešení tejto otázky sa súd stotožnil s výkladovým stanoviskom Ú., z ktorého vyplýva, že v súlade s ust. § 28 ods.1 zákona o ochranných známkach v nadväznosti na úpravu vyplývajúcu z čl. 5 písm. c/ ods. 2 Parížskeho úniijného dohovoru umožňuje majiteľovi obrazovej alebo kombinovanej známky zapísanej v čiernobielym vyhotovení používanie tejto ochrannej známky

v zásade v akýchkoľvek iných kontrastných farebných variáciách, pričom takéto používania sa považujú za riadne používanie ochrannej známky, pretože ide o formu, ktorá nemení rozlišovaciu schopnosť zapísanej ochrannej známky. Účinok zápisu obrazovej alebo kombinovanej ochrannej známky v čiernobielej forme sa nepovažuje za deklaráciu farieb. Právo odporcov používať ochranné známky, ktoré sú zapísané v čiernobielym vyhotovení vo farebnom spektre, nie je v rozpore so zákonom o ochranných známkach z toho dôvodu, že farba nie je definovaná ako rozlišovací znak. Rozdiely medzi označeniami ochranných znáмок odporcu v 1. rade č. 2094-97 a 3222-97 s ochrannými známkami navrhovateľa vyplývajú zo začlenenia loga do vrchnej časti grafického motívu, ktoré pozostáva z korunky umiestnenej v strede elipsy, pod ktorou figuruje slovný prvok K.. Slovný prvok K. sa javí v porovnaní s prvkom Extra Špeciál dostatočne dominantným a zabezpečuje podľa názoru súdu dostatočné odlíšenie od namietaných ochranných znáмок. Obrazové prvky šálka s kávou, šľahačkou, tanierik, lyžička a rozsypané kávové zrná poukazujú na konkrétny druh tovaru, resp. vyvolávajú priamu spojitosť s ním a sami osebe nemajú dostatočnú rozlišovaciu spôsobilosť, v dôsledku čoho ich spotrebiteľ podľa názoru súdu nebude spájať výlučne s jedným výrobcom kávy. Pozornosť priemerného spotrebiteľa sa zrejme bude upierať na také prvky, ktoré mu umožnia odlíšenie rovnakých tovarov od rôznych výrobcov. Rozlíšiteľnosť výrobkov je zaistená tým, že slovný prvok K. predstavuje identifikačný znak, ktorý priamo poukazuje na osobu výrobcu, čím je dostatočne zabezpečené rozlíšenie prihlasovateľa zverejneného označenia od iných výrobcov rovnakých druhov tovarov. Ďalej uviedol, že predmetné obaly sa odlišujú nielen v spôsobe rozčlenenia podkladu, ale aj v charaktere a význame slovných prvkov, ktoré sú do kompozície označenia začlenené. Zatiaľ, čo dominantnú v strede hornej časti u navrhovateľa tvorí spojenie „100% Arabica“ a žiaden z prvkov nie je rozmerovo zvýhodnený, u označenia odporcu v 1. rade je to slovné spojenie „A 100% Arabica“, pričom písmeno A je niekoľkonásobne väčšie ako ostatné časti spojenia. Súd sa stotožnil s tvrdením odporcu v 1. rade, že červená farba, ako základná farba obalu, je druhová a používa sa pre rôzne obaly aj v prípade iných výrobcov, ako napr. Meinl, Cora, Klement a ďalší. V prípade šálky so šľahačkou sa jedná o popisný znak. V zmysle týchto dôvodov nevyplýva, že by došlo ku klamlivému označeniu tovaru odporcov podľa § 146 ods. 1 Obch. zák., nakoľko výrazné logo s názvom výrobu K. vylučuje mylnú

domnienku o pôvode výrobku. Identifikácia druhovým označením Extra Špeciál v prípade pečate uvedením najkvalitnejšieho druhu kávy, vylučuje aj mylnú domnienku o neexistujúcich charakteristických, či kvalitatívnych znakoch výrobku. Ohľadne námietky vyvolania nebezpečenstva zámery napodobnením výrobkov sa súd stotožnil s postojom odporcov, ktorí namietali, že v danom prípade chýba starší napodobňovaný výrobok jedného súťažiťa s nezmeneným dizajnom a zároveň mladší napodobňujúci výrobok iného súťažiťa. Poukázal tiež na dlhoročnú paralelnú existenciu výrobkov navrhovateľa a odporcu v 1. rade, pričom treba prihliadnúť aj na okolnosť, že obaly oboch výrobkov sa postupne menili pripájaním nových znakov a miernou zmenou znakov pôvodných. Z časovej následnosti a z genézy vývoja obalov navrhovateľa a odporcu v 1. rade je zrejmé, že základný motív nezačal používať vo výraznom časovom predstihu navrhovateľ. Vzal do úvahy i to, že všetky v tom čase používané grafické a písomné prvky boli prvkami druhovými, resp. opisnými vo vzťahu k výrobkom kávy. To sa týka i červenej podkladovej farby, ktorá sa stala príznačnou, resp. druhovou vo vzťahu k výrobkom Extra Špeciál, v tom čase určeného technickou normou, keďže v zásade všetci výrobcovia kávy na Slovensku a v Čechách používali v 80-tych a v 90-tych rokoch pre tento výrobok červenú podkladovú farbu obalu. Navrhovateľ podľa názoru súdu nepreukázal ani nekalosúťažné konanie parazitovaním na povesti výrobkov alebo služieb iného súťažiťa. V prípade odporcu v 1. rade totiž nejde o začínajúceho výrobcu, ale tento je v pozícii jedného z čelných výrobcov kávy a čaju na území SR. Navrhovateľ ničím nepodložil tvrdenie o nižšej kvalitatívnej úrovni výrobkov odporcu. Okolnosť, že odporcovia udržiavajú svoje výrobky, kvalitatívne porovnateľné s výrobkami navrhovateľa v nižšej cenovej hladine, nie je výsledkom nižšieho štandardu výrobkov, resp. túto okolnosť navrhovateľ nepreukázal. Z uvedených dôvodov preto návrh zamietol.

Proti rozsudku sa odvolal navrhovateľ a žiadal jeho zmenu. Má za to, že súd prvého stupňa výsledky dokazovania nesprávne zhodnotil a v dôsledku toho dospel k nesprávnym vecným a následne i právnym záverom. Je toho názoru, že pri posudzovaní zameniteľnosti obalov EXTRA ŠPECIÁL používanými sporovými stranami konajúci súd pochybil. Poukázal na ust. § 1 vyhl. č. 117/1997 Zb., ako i nariadenie komisie EU č. 2868/95, ktoré striktne odlišujú medzi známkami v čiernobielym prevedení a známkami v prevedení farebnom. Má za to, že majiteľ

ochrannej známky zapísanej v čiernobielym prevedení môže túto známku používať vo vyhotovení dvoch ľubovoľných kontrastných farieb, vo vyhotovení dvoch kontrastne spracovaných povrchov podkladu, prípadne v reliéfnom či pseudoreliéfnom vyhotovení. Takéto kontrastné vyobrazenie známky zapísanej v čiernobielym prevedení je takto zapísanou známkou kryté a navrhovateľ proti takémuto vyhotoveniu ochrannej známky, ktorú majú odporcovia zaregistrovanú vo svoj prospech, nemá námietky. Námietky by nemal ani proti inému farebnému vyhotoveniu ochrannej známky, ktorú majú zaregistrovaní odporcovia. Títo však na vyhotovenie svojho obalu použili farbu červenú, bielu, žltú, hnedú a čiernu, teda farby, ktoré má uplatnené pre svoje ochranné známky navrhovateľ. Je toho názoru, že odporcovia pri výbere svojich farieb boli vedení snahou, čo možno najväčšmi pripodobniť nimi používaný obal na kávu EXTRA ŠPECIÁL obalu na produkt rovnakého mena používaného navrhovateľom. Takéto vyhotovenie ochrannej známky je však v rozpore s ust. § 28 ods. 1 písm. a/ a b/ zák. č. 55/1997 Z.z., teda nepožíva právnu ochranu. Stotožnenie súdu prvého stupňa v tom, že červená farba ako základná farba obalu je druhová, nie je správne. Skutočnosti zodpovedá, že na obaly pre kávové produkty je červená farba bežne využívaná (pre svoje agresívne pôsobenie na kupujúcich), avšak bežne používané sú aj farba hnedá, vo všetkých jej odtieňoch, odtiene žltej, ako i farba zelená, v ktorom smere súd prvého stupňa nevykonal žiadne dokazovanie. Má za to, že i v prípade, ak by červená farba bola pre kávové výrobky farbou druhovou, vychádzajúc z registrácie čiernobielej ochrannej známky odporcov, títo by popri červenej farbe mohli použiť len jednu ďalšiu, a to kontrastnú farbu – najskôr čiernu alebo bielu. Vyhotovenie ochrannej známky odporcami tak, ako ju používajú odporcovia na obaloch kávy EXTRA ŠPECIÁL, je v rozpore so zákonom o ochranných známkach, a preto nepožíva právnu ochranu, z ktorého dôvodu obal používaný odporcami je potrebné hodnotiť ako zobrazenie nechránené. V súvislosti so zámenou obalov poukázal na rozhodnutia Európskeho súdneho dvora, v zmysle ktorých má za to, že obaly používané odporcami sú pre bežného spotrebiteľa zameniteľné, vyvolávajú dojem, že ide o dva rôzne výrobky toho istého producenta, a teda ich použitie odporcami spĺňa podmienky stanovené § 47 písm. c/ a § 46 ods. 1 Obch. zák. Ďalej poukázal na predložené znalecké posudky, ktoré predložil len ako písomné dôkazy, pričom nikdy sa nedovoľoval ich dôkaznej sily ako sily znaleckého posudku, a preto má za to, že súd prvého stupňa tieto dôkazy nesprávne zhodnotil.

Podľa jeho názoru súd prvého stupňa nesprávne zhodnotil i dôkazy, ktoré predložil na podporu svojho tvrdenia, že odporcovia parazitujú na jeho povesti. Má za to, že dostatočne preukázal svoj podiel v predaji kávy EXTRA ŠPECIÁL na Slovensku a tiež, aký podiel na trhu je odporcu I., pričom podiel odporcu II. na trhu je zanedbateľný a ide navyše o začínajúceho výrobcu. Pokiaľ ide o kvalitu výrobkov poukazuje na skutočnosť, že z porovnania cien produktov navrhovateľa a odporcov je možné vyvodiť záver, že výrobky navrhovateľa sú spotrebiteľmi žiadané i napriek vyšším cenám. Má za to, že súd prvého stupňa z vykonaných zistení vyslovil nesprávny vecný a následne i právny záver. Tvrdí, že odporca v 1. rade od roku 2002 nevynakladal na reklamu svojich výrobkov takmer žiadne prostriedky a odporca v 2. rade na reklamu svojich výrobkov nevynakladal žiadne finančné prostriedky, pričom neustála reklamná kampaň je podmienkou pre udržanie produktu v povedomí kupujúcej verejnosti, pričom navrhovateľ na reklamu svojich produktov vynakladal ročne niekoľko desiatok miliónov slovenských korún. Produkty vyrábané a predávané odporcami, vychádzajúc z cien, za ktoré sú tieto výrobky spotrebiteľskej verejnosti obchodnými spoločnosťami ponúkané, dosahujú u spotrebiteľov nižšiu mieru obľúbenosti, pričom obidve tieto skutočnosti sa prejavujú v podiele, ktoré sporové strany majú na spotrebiteľskom trhu. Všetky tieto skutočnosti viedli odporcov ku konaniu, ktoré podľa navrhovateľa naplňuje znaky parazitovania na povesti podľa § 48 Obch. zák. Z uvedených dôvodov navrhuje preto napadnutý rozsudok zmeniť.

Uznesením zo dňa 17.5.2007 č. k. 9 Cbs 142/2003 Krajský súd v Bratislave návrh na zrušenie predbežného opatrenia zamietol. Súd sa nestotožnil s argumentáciou odporcov spočívajúcou v tom, že zákaz určitého konania v zmysle § 76 ods. 1 písm. f/ O.s.p. nemožno vzťahovať na výkon formálne priznaného, objektívne existujúceho práva zo zapísanej ochrannéj známky. Uviedol, že existencia známkových práv odporcu v 2. rade, konkrétne jeho právo vyplývajúce z ochrannéj známky OZ č. 204816 „Extra špeciál“, neznamena, že súd nemôže predbežným opatrením dočasne zakázať odporcovi používanie tohto obalu. Okrem toho, vydaním predbežného opatrenia práva vyplývajúce z ochranných známk nezaničujú a z vydaného predbežného opatrenia nemôžu pre odporcu v 2. rade vyplývať dôsledky uvedené v ust. § 16 ods. 4 zák. č. 55/1997 Z.z. Taktiež dôvodom na zrušenie predbežného opatrenia nie je samá skutočnosť, že súd prvého stupňa v rozhodnutí vo veci samej,

návrh navrhovateľa na ochranu proti nekalej súťaži zamietol, keďže toto rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť, pričom táto skutočnosť neznamená, že dôvody pre ktoré bolo vydané predbežné opatrenie, pominuli. Za nedôvodnú považoval tiež odporcami tvrdenú skutočnosť, že prestali používať obal uvedený vo výrokovej časti uznesenia, ktorým bolo predbežné opatrenie nariadené, nakoľko nejde o okolnosť odôvodňujúcu záver o tom, že pominuli dôvody, pre ktoré bolo predbežné opatrenie nariadené. Ku skutočnosti, že zákaz obsiahnutý vo výrokovej časti uznesenia o nariadení predbežného opatrenia v zmysle jeho formulácie nie je možné vzťahovať ani na obaly, ktoré síce obsahujú všetky znaky uvedené v predbežnom opatrení, ale okrem týchto znakov obsahujú čo i len jeden iný ďalší znak, uviedol, že táto nemá pre rozhodnutie o zrušení predbežného opatrenia žiaden význam a po právnej stránke je právne irelevantná. Z uvedených dôvodov preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia.

Navrhovateľ vo svojom stanovisku k odvolaniu odporcov namietol, že odporcovia neuvádzajú žiadne nové skutočnosti, ktoré by súd prvého stupňa v pri svojom rozhodovaní nezhodnotil. Má za to, že súd prvého stupňa vychádzal pri rozhodovaní vo veci z komplexne zisteného skutkového stavu, zistené skutočnosti správne vecne i právne vyhodnotil a vydal rozhodnutie, ktoré je podľa navrhovateľa správne. Navrhuje ho preto potvrdiť.

Protí uzneseniu sa odvolali odporcovia v 1. a 2. rade a žiadali jeho zmenu. Uviedli, že súd prvého stupňa odmietol ich argumentáciu, že dôvody pre nariadenie predbežného opatrenia neexistovali, resp. pominuli. Zotrvávajú na svojom stanovisku, že v prípade predbežného opatrenia dotýkajúceho sa výkonu formálne priznaného, objektívne existujúceho práva by návrh a predbežné opatrenie samotné, malo zodpovedať forme v zmysle § 76 ods. 1 písm. e/ O.s.p. Adresátovi predbežného opatrenia by mala byť uložená povinnosť nenakladať s určitými vecami alebo právami, nie však zákaz určitého konania, ktoré zodpovedá výkonu práv z ochrannej známky, bez toho, aby existencia týchto práv bola v návrhu a v rozhodnutí samotnom akýmkoľvek spôsobom reflektovaná a zmienená. Tvrdia, že prinajmenšom z hľadiska posudzovania dôvodnosti uplatneného nároku na predbežnú ochranu či posudzovania nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy v zmysle § 75 ods. 2 O.s.p.

existuje zásadný kvalitatívny rozdiel medzi zákazom konania, ktoré je bez ďalšieho protiprávne a zákazom výkonu formálne priznaného práva z ochrannej známky. Za dôvodnú neprijal súd prvého stupňa ani argumentáciu obsiahnutú v návrhu na zrušenie predbežného opatrenia, týkajúcu sa skutočnosti, že obal tak, ako je definovaný v návrhu a vo výroku predbežného opatrenia, nebol odporcami nikdy používaný. Uviedli, že okrem kumulatívne uvedených znakov obalu, ktoré majú všetky druhový a popisný charakter, odporcovia používali obal s dominantným logom „K.“, ktoré predstavuje jeden z najdôležitejších prvkov obalu z hľadiska jeho rozlišovacej spôsobilosti, a teda i z hľadiska definovania tohto obalu pre účely súdneho zákazu. Z tohto dôvodu nebolo možné konštatovať existenciu dôvodnosti nároku, pokiaľ predmet zákazu nemožno stotožniť a bez ďalšieho identifikovať s predmetom prostredníctvom ktorého malo dôjsť k nekalosúťažnému konaniu. Navrhujú preto napadnuté uznesenie zmeniť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 O.s.p. a po preskúmaní rozsudku v medziach dôvodov odvolania dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom návrh navrhovateľa zamietol z dôvodu, že na strane odporcov nebola naplnená žiadna z navrhovateľom tvrdých skutkových podstát nekalosúťažného konania.

Navrhovateľ tvrdil, že odporcovia v 1. a v 2. rade sa používaním obalu na kávu Extra špeciál v hospodárskej súťaži dopustili nekalosúťažného konania vyvolaním nebezpečenstva zámeny, klamlivého označenia tovaru a parazitovania na povesti.

Je nepochybné, že ako navrhovateľ, tak odporcovia majú pre svoje obaly kávových produktov Extra špeciál zaregistrované ochranné známky, a to navrhovateľ vo farebnom prevedení a odporcovia v prevedení čiernobielym.

Nesporným je tiež, že odporcovia nimi registrovaný obal na kávu používajú vo farebnom prevedení, ktoré má registrované navrhovateľ, pozostávajúcom z registrovaných obrazových prvkov, šálky s kávou, šľahačkou, tanierika, lyžičky a rozsypaných kávových zŕn, ako i slovných prvkov K. a označenia druhu kávy.

Za klamlivé označenie tovaru v zmysle § 46 ods. 1 Obch. zák. považuje zákon každé označenie, ktoré je spôsobilé vyvolať v hospodárskom styku mylnú domnienku, že tovar pochádza z určitého štátu, určitej oblasti alebo miesta alebo od určitého výrobcu, alebo, že vykazuje osobitné charakteristické znaky alebo osobitnú akosť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, i keď sa nestotožňuje s názorom súdu prvého stupňa v tom, že červená farba, ako základná farba obalu, je farbou druhovou, zhodne však ako i súd prvého stupňa posúdením obalov a ich prvkov dospel k záveru, že ich rozlíšiteľnosť je zaistená, pričom taktiež za rozhodujúci prvok považoval výrazné a dominujúce logo výrobcu K., umiestnené v hornej polovici obalu odporcov, ktoré ako identifikačný znak priamo poukazuje na osobu výrobcu a vylučuje mylnú domnienku o pôvode výrobku.

Ako vyplýva z ust. § 47 Obch. zák. upravujúceho vyvolanie nebezpečenstva zámeny napodobením cudzích obalov, rozhodujúcou skutočnosťou pre naplnenie tejto skutkovej podstaty je existencia skoršieho napodobovaného obalu.

Vychádzajúc z genézy vývoja obalov účastníkov konania, ako i času ich uvádzania na trh tak, ako ich správne v odôvodnení rozsudku uviedol súd prvého stupňa, na ktoré v podrobnostiach poukazuje i Najvyšší súd Slovenskej republiky, v danom prípade absentuje starší napodobňovaný obal navrhovateľa, s nezmeneným dizajnom. Návrh navrhovateľa je preto i z tohto právneho dôvodu neopodstatnený.

Pod skutkovú podstatu parazitovania na povesti v zmysle § 48 Obch. zák. sa podriaďuje také konanie, ktorého rozpor s pravidlami hospodárskej súťaže spočíva v tom, že súťažiteľ skresľuje podmienky funkcie hospodárskej súťaže tým, že pre seba alebo niekoho iného parazitujúco využíva povesti podniku, výrobkov či služieb iného súťažiteľa, aby tak pre seba či iného získal v súťaži výhodnejšie postavenie a tým i prospech, ktorého by inak nedosiahol. Za parazitovanie možno považovať také konanie, kedy súťažiteľ ťaží z úsilia a výsledkov tohto úsilia iného súťažiteľa.

Navrhovateľ argumentuje najmä tým, že je najstaršou dodnes činnou spoločnosťou v oblasti kávy v Slovenskej republike, ktorej výrobky sú vyhľadávané, pričom vynakladá nemalé finančné prostriedky na reklamnú činnosť.

V prvom rade je potrebné uviesť, že pojem povest' nie je možné bez ďalšieho stotožňovať s reklamnou činnosťou, ku ktorej táto môže, ale i nemusí prispieť.

Nesporným však je tiež, že navrhovateľ vznikol až v roku 1995, (odporca I. v roku 1991), pričom pri svojom vzniku tak, ako uviedol v konaní pred odvolacím súdom, práva z duševného vlastníctva jeho právneho predchodcu neprevzal.

Za týchto okolností je záver súdu prvého stupňa o tom, že navrhovateľ nepreukázal žiadnu z navrhovateľom tvrdených skutkových podstát nekalosúťažného konania odporcov správny, ktorého správnosť záveru v tomto smere navrhovateľ svojim odvolaním nespochybnil.

Ako však vyplýva z návrhu na začatie konania v spojení s podaním navrhovateľa na č. I. 90, právnym dôvodom podania návrhu na začatie konania voči odporcom nebolo iba tvrdené nekalosúťažné konanie odporcov, ale tiež porušovanie zákona o ochranných známkach. Navrhovateľ namietal, že odporcovia ochrannú známku zaregistrovanú v čiernobielym prevedení používajú v rôznofarebnom prevedení, čím porušujú ust. § 28 ods. 1 zák. č. 55/1997 Z.z.

Vzhľadom na to, že súd prvého stupňa sa z tohto právneho dôvodu uplatneným návrhom navrhovateľa nezaoberal, vychádza jeho rozhodnutie z nesprávneho právneho posúdenia veci, pre ktoré v uvedenom smere nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave podľa § 221 ods. 1 a 3 O.s.p. zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie.

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa návrh na zrušenie predbežného opatrenia zamietol, pričom sa nestotožnil s argumentáciou odporcov v 1. a v 2. rade, že zákaz určitého konania v zmysle § 76 ods. 1 písm. f/ O.s.p. nemožno vzťahovať na výkon formálne priznaného, objektívne existujúceho práva zo zapísanej ochrannej známky. Za okolnosť odôvodňujúcu záver o tom, že pominuli dôvody, pre ktoré bolo predbežné opatrenie vydané, tiež nepovažoval skutočnosť, že odporcovia prestali používať obal uvedený vo výrokovej časti uznesenia, ktorým bolo predbežné opatrenie nariadené. Za právne irelevantnú považoval tiež skutočnosť, že zákaz obsiahnutý v predbežnom opatrení nie je možné vzťahovať i na obaly, ktoré síce obsahujú všetky znaky uvedené v predbežnom opatrení, ale okrem týchto znakov obsahujú čo i len jeden iný ďalší znak.

Proti uzneseniu odporcovia namietajú, že sú toho názoru, že v prípade predbežného opatrenia dotýkajúceho sa výkonu formálne priznaného, objektívne existujúceho práva by návrh a predbežné opatrenie samotné, mali zodpovedať forme v zmysle § 76 ods. 1 písm. e/ O.s.p. Majú za to, že z hľadiska posudzovania dôvodnosti uplatneného nároku na predbežnú ochranu či posudzovania bezprostredne hroziacej ujmy v zmysle § 75 ods. 2 O.s.p. existuje zásadný kvalitatívny rozdiel medzi zákazom konania, ktoré je bez ďalšieho protiprávne a zákazom výkonu formálne priznaného práva z ochrannej známky. Namietajú tiež, že obal tak, ako je definovaný v návrhu a vo výroku predbežného opatrenia samotného, nebol odporcami nikdy používaný. Sú toho názoru, že nebolo možné konštatovať existenciu dôvodnosti nároku, pokiaľ predmet zákazu nebolo možno stotožniť a bez ďalšieho identifikovať s predmetom prostredníctvom, ktorého malo dôjsť k nekalosúťažnému konaniu.

Podľa § 77 ods. 2 O.s.p. predbežné opatrenie súd zruší, ak pominú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

Cit. ust. § 77 ods. 2 O.s.p. upravuje zrušenie predbežného opatrenia súdom, z dôvodu pominutia dôvodov, pre ktoré bolo nariadené.

K zrušeniu predbežného opatrenia súdom môže dôjsť teda iba vtedy, ak sa dodatočne zistí, že neexistujú ďalšie dôvody pre jeho trvanie, t.j. napríklad, že

osvedčená skutočnosť, z ktorej súd pri nariadení predbežného opatrenia vychádzal bola preukázaná inak, resp. došlo k zmene pomerov.

Odporcovia v 1. a v 2. rade žiadnu takúto skutočnosť, pre ktorú súd predbežné opatrenie zruší, vo svojom návrhu netvrdili a tiež nenamietali ani v odvolacom konaní. Argumenty odporcov smerujú k nesprávnosti zákazu uloženého predbežným opatrením, ktoré námietky odporcov sú však so zreteľom na uvedené v zmysle ust. § 77 ods. 2 O.s.p. právne irelevantné.

Súd prvého stupňa postupoval preto v súlade s právnym predpisom, keď návrh odporcov v 1. a v 2. rade na zrušenie predbežného opatrenia zamietol, ktorého správnosť rozhodnutia odporcovia svojim odvolaním nespochybnili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave podľa § 219 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

V ďalšom konaní súd prvého stupňa s poukazom na ust. § 224 ods. 3 O.s.p. rozhodne i o trovách odvolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 18. októbra 2007

JUDr. Beata Miničová , v. r.
predsedníčka senátu